

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

13 februarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței

Judecătorei Ocnîța din 06 iulie 2012, deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 mai 2013 și Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013 declarat de avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului

Leșan Alexei Andrei, născut la 29 martie 1984, originar și domiciliat în or.Soroca, str.Suceava 8.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.04.2012 - 06.07.2012 - prima instanță;**2.** 06.08.2012 - 20.05.2013 - instanța de apel;**3.** 10.09.2013 - 06.11.2013 - instanța de recurs ordinar.**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătorei Ocnîța din 06 iulie 2012, Leșan Alexei a fost condamnat în baza art.27,248 alin.(5) lit.d) Cod penal la 3 ani închisoare și art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal la 7 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței instanța a constatat că Leșan Alexei, la 03 martie 2012, aflându-se în or.Soroca, a primit de la o persoană neidentificată de organul de urmărire penală pe nume „Eugen” 14 recipiente din masă plastică cu volum de 1,5 litri, dintre care 10 recipiente cu masă vegetală de culoare verde cu miros specific, iar 4 recipiente cu substanță de culoare cafenie închis solidă în formă de brichete. Ulterior, la 05 martie 2012, Leșan Alexei, intenționând să transporte recipientele primite de la persoana pe nume „Eugen” în or.Moscova, F.Rusă, unde urma să le transmită unei persoane pe nume „Vitalie”, a ascuns recipientele sus-indicate în rezervorul pentru combustibil al autoturismului de model „Volkswagen Golf”, cu n/î SR BN 535.

Ulterior, la 06 martie 2012, ora 16.00, Leșan Alexei, aflându-se la volanul autoturismului de model „Volkswagen Golf”, cu n/î SR BN 535, s-a deplasat în or.Otaci, r-nul Ocnîța, unde, la ora 18.00, a intrat în postul vamal Otaci-Moghiliov-Podolisk, pe direcția de ieșire din R.Moldova și, în rezultatul controlului autoturismului, în rezervorul pentru combustibil, au fost depistate și ridicate 14

recipiente din masă plastică, care, potrivit raportului de expertiză nr.204 din 13 martie 2012, reprezintă masă vegetală uscată de culoare verde, cu greutatea de 390,5 gr, 396,42 gr, 377,35 gr, 391,95 gr, 385,58 gr, 392,29 gr, 382,54 gr, 391,5 gr, 391,45 gr, 548,2 gr (în total 4047,78 gr) este marijuana, iar masa vegetală uscată, presată de culoare cafeniu închis, în formă de brichete, cu greutatea de 1077 gr, 883 gr, 921 gr, 915 gr (în total 3796 gr), este hașiș.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, avocatul V.Chilat în numele inculpatului A.Leșan și însuși inculpatul, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A.Leșan să fie condamnat în baza art.27, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal la 8 ani închisoare, iar în baza art.84, 85 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis, invocând că prima instanță nu a dat o apreciere justă gravității infracțiunilor săvârșite, iar pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă; instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, iar în cadrul examinării cauzei și-a schimbat declarațiile, nu a colaborat cu organul de urmărire penală, adică nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu s-a căit de cele comise, săvârșind o infracțiune în termenul de probă;

- avocatul în numele inculpatului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui A.Leșan să fie reîncadrate din prevederile art.27,248 alin.(5) lit.d) în cele ale art.27,248 alin.(2) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă neprivativă de libertate, invocând că inculpatul atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești a explicat că nu a tăinuit personal substanțele narcotice în rezervorul pentru combustibil a automobilului său și nici nu a avut intenția de a transporta substanțele narcotice peste hotarele țării;

- inculpatul care, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, a solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde, considerînd-o pe cea aplicată prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 mai 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de acuzatorul de stat, avocatul V.Chilat în numele inculpatului A.Leșan și de inculpat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel a constatat că prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate complet sub toate aspectele și în mod obiectiv în ședința de judecată, prin prisma art.100-101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la justa concluzie privind vinovăția inculpatului A.Leșan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.27,248 alin.(5) lit.d) și art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, adică păstrarea și transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari și tentativă de contrabandă, adică tentativa la trecerea peste frontiera vamală a R.Moldova a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, tăinuindu-le de la controlul vamal, prin ascundere în loc special adaptat în acest scop.

Instanța de apel a conchis că argumentele acuzatorului de stat privind înăsprirea pedepsei inculpatului, pe motiv că acesta nu a recunoscut vina, și-a schimbat declarațiile și nu a colaborat cu organul de urmărire penală, sînt neîntemeiate, deoarece

recunoașterea vinei și depunerea de mărturii împotriva sa este un drept procesual al inculpatului și nu o obligație.

La fel, instanța de apel a menționat că afirmațiile inculpatului, precum că dînsul nu cunoștea despre existența substanțelor narcotice, au fost corect apreciate de către prima instanță ca o modalitate de apărare, acestea fiind combătute de ansamblul de probe prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, prin care cert s-a confirmat că acesta cunoștea din timp despre existența substanțelor narcotice, locul și modul de tănuire a acestora, el acționînd cu intenție directă la păstrarea, transportarea în scop de înstrăinare și tentativă de contrabandă a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, reieșind din cantitățile acestora, prevăzute în Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr.79 din 23.01.2006. În acest context, instanța a considerat ca nefondate și argumentele avocatului V.Chilat referitor la necesitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului în baza art.27,248 alin.(2) Cod penal, fără a ține cont de cantitatea de substanțe narcotice puse în circulație.

De asemenea, Colegiul penal a considerat că sînt nefondate și argumentele suplimentare expuse de avocatul P.Zamfir în numele lui A.Leșan în cadrul ședinței instanței de apel privind necesitatea încetării procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece cercetarea autoturismului aflat în regim de control vamal a fost efectuată în strictă conformitate cu prevederile art.185, 196-198 Cod vamal, iar cercetarea la fața locului a mijlocului de transport și înregistrarea video a acțiunilor respective, a fost efectuată în conformitate cu prevederile art.118 alin.(4) Cod de procedură penală.

5. Avocatul P.Zamfir în numele inculpatului A.Leșan și însuși inculpatul, au declarat recursuri ordinare împotriva sentinței și deciziei instanței de apel, solicitînd:

- avocatul în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care procesul penal în privința inculpatului să fie încetat conform art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, motivînd că în cadrul urmăririi penale au fost comise mai multe încălcări procesuale, și anume: - ordonanța din 09.03.2012 urmează a fi declarată nulă, deoarece procurorul r-nului Ocnița, M.Vinogradov, nu avea dreptul de a stabili competența efectuării urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal organului de urmărire penală al Serviciului Vamal, deoarece de dreptul exclusiv de a dispune efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală, indiferent de competență dispune doar Procurorul General și adjuncții lui, în temeiul art.271 alin.(7) Cod de procedură penală; - urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea competenței după materie, iar ordonanțele din 07 și 09.03.2012 sînt lovite de nulitate, totodată, conform art.251 alin.(2) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitor la competența după materie atrag nulitatea actelor procedurale; - inculpatul s-a aflat în custodia poliției pe parcursul a 24 ore, de la 06.03.2012, ora 18.00 pînă la 07.03.2012, ora 17.00, cînd a fost întocmit procesul-verbal de reținere, fără a avea posibilitatea de a se deplasa și de a comunica cu alte persoane, fiind astfel privat de libertate ilegal; - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.03.2012 urmează a fi declarat nul, pe motiv că reprezintă o percheziție camuflată, efectuată pînă la pornirea cauzei penale, fără autorizația judecătorului de instrucție și care nu corespunde prevederilor art.118, 260 Cod de procedură penală;

- inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate, deoarece instanțele nu au ținut cont de mai multe aspecte ale cauzei, și anume că a fost privat de libertate ilegal pe parcursul a circa 24 ore, timp în care a fost încătușat și lipsit de dreptul de a comunica celor apropiați despre locul aflării sale.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul P.Zamfir în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat și de inculpat, pe motiv că nu corespunde cerințelor de conținut, prevăzute în art.430 pct.5) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a constatat că sînt neîntemeiate motivele invocate de avocatul P.Zamfir în numele inculpatului, privind declararea nulității ordonanței din 09.03.2012, prin care procurorul r-nului Ocnița, M.Vinogradov, a stabilit competența de efectuare a urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, organului de urmărire penală a Serviciului Vamal, deoarece, conform art.271 alin.(7) Cod de procedură penală, în cazul dat, competența putea fi stabilită doar de Procurorul General și adjuncții lui.

În argumentarea neteimeinicieii motivelor sus-indicate, Colegiul penal a reținut următoarele.

Inculpatul A.Leșan a fost învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.27,248 alin.(5) lit.b) și 217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, adică pe două capete de învinuire. Infracțiunea prevăzută de art.248 Cod penal, potrivit art.268 Cod de procedură penală, ține de competența organului de urmărire penală al Serviciului Vamal, iar infracțiunea prevăzută de art.217¹ Cod penal, ține de competența organului de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne.

Prin ordonanța organului de urmărire penală al Serviciului Vamal din 07.03.2012, s-a dispus începerea urmăririi penale în privința lui A.Leșan în baza art.27,248 alin.(5) lit.b) Cod penal. Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Ocnița din 09.03.2012 s-a dispus pornirea urmăririi penale în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal.

Prin urmare, instanțele de fond corect au concluzionat că A.Leșan a fost pus sub învinuire pe două capete de învinuire, iar urmărirea penală ține de competența mai multor organe de urmărire penală, însă conducerea urmăririi penale în ambele cazuri ține de competența procurorului în raza sectorului deservit al căruia au fost comise infracțiunile, astfel că, în ambele cazuri, competent de a conduce urmărirea penală este procurorul r-nului Ocnița, adică procurorul teritorial.

Instanța de recurs a menționat că, conform art.271 alin.(5) Cod de procedură penală, atunci cînd urmărirea penală ține de competența mai multor organe de urmărire penală, chestiunea legată de competență se soluționează de procurorul ierarhic superior. Potrivit prevederilor art.52 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, procurorul pornește urmărirea penală și ordonă efectuarea urmăririi penale organelor corespunzătoare de urmărire penală.

Prin sintagma *procuror ierarhic superior* în sensul art.6 pct.37¹ Cod de procedură penală, se are în vedere procurorul teritorial, procurorul specializat și adjuncții lor, procurorul mun.Chișinău și cel al Găgăuziei, precum și adjuncții lor, șefii de subdiviziuni ale Procuraturii Generale responsabili de urmărirea penală și adjuncții

lor, Prim adjunctul și adjunctii Procurorului General, Procurorul General.

În speță, conform prevederilor art.31 din Legea cu privire la Procuratură nr.294 - XVI din 25.12.2008 cu modificările ulterioare, procurorii teritoriali se consideră ierarhic superiori față de procurorii procuraturii raionale.

Prin ordonanța procurorului r-nului Ocnița din 09.03.2012 s-a dispus efectuarea urmăririi penale în cauza penală intentată în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, de către organul de urmărire penală al Serviciului Vamal.

Astfel, instanța de recurs a constatat că, la efectuarea urmăririi penale în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, nu a fost încălcată competența după materie, dat fiind faptul că prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 09.03.2012, care, la caz, este Procurorul r-nului Ocnița, M.Vinogradov, corect s-a dispus efectuarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală al Serviciului Vamal pe ambele capete de învinuire. Totodată, Colegiul a conchis că ordonanța din 09.03.2012 nu a fost contestată nici de inculpat și nici de avocatul acestuia în modul și termenul prevăzut de lege.

Neîntemeiat a considerat instanța și argumentul recurentului privind privarea ilegală de libertate a inculpatului pe perioada de timp de la 06.03.12, ora 18.00 pînă la 07.03.2012, ora 17.00, cînd a fost întocmit procesul-verbal de reținere, pe motiv că instanța de apel corect a menționat că, potrivit înregistrării video, care a fost vizionată în cadrul ședinței instanței de apel, A.Leșan în perioada de timp invocată nu a fost lipsit de posibilitatea de a se deplasa liber, totodată, acesta a participat la efectuarea unor acțiuni procesuale, și anume la cercetarea la fața locului, darea explicațiilor pe marginea cazului nominalizat, etc..

De asemenea, instanța de recurs a subliniat că nu poate fi reținută afirmația avocatului, precum că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.03.2012, de fapt reprezintă o percheziție camuflată și că acesta nu corespunde prevederilor art.118, 260 Cod de procedură penală, deoarece inculpatul, constatînd că prin aceasta i-au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale, nu a fost lipsit de dreptul, în temeiul art.313 Cod de procedură penală, de a contesta legalitatea cercetării la fața locului, inclusiv și alte acțiuni ale organului de urmărire penală judecătorului de instrucție în termenii stabiliți de lege.

Colegiul a menționat că, potrivit art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale care reglementează desfășurarea procesului penal, decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Instanța de recurs, constatînd că materialele cauzei penale i-au fost prezentate învinuitului A.Leșan în prezența apărătorului V.Chilat la 10.04.2012, și că aceștia nu au declarat careva cereri sau demersuri, a conchis că dînșii au pierdut dreptul de a contesta acțiunile sus-menționate, deoarece nu au respectat prevederile art.230 alin.(2) și art.251 alin.(4) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal a constatat că argumentele recursului au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat detaliat asupra acestora, respingîndu-le ca neîntemeiate.

Instanța de recurs a conchis că la stabilirea pedepsei inculpatului, s-a acordat

deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise, persoana acestuia, circumstanțele cauzei, fiindu-i numită o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă.

Totodată, Colegiul penal a constatat că din textul recursului declarat de inculpat rezultă că, acesta nu a respectat cerințele de conținut, prevăzute de art.430 pct.5) Cod de procedură penală, neinvocând nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar, stipulate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, dar nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, și, prin urmare este inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. Împotriva hotărârilor nominalizate, a declarat recurs în anulare avocatul P.Zamfir în numele condamnatului care, invocând temeiul prevăzut de art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în baza art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală în privința lui A.Leșan și declararea nulă a probelor acuzării, pe motiv că contravine prevederilor art.94, 95, 251, 271, 279 Cod de procedură penală, art.6 CEDO; - în cauză au fost încălcate dispozițiile art.118 alin.(1) Cod de procedură penală, din conținutul cărora rezultă că autoturismul nu se regăsește în lista exhaustivă a obiectelor de cercetare la fața locului, iar norma legală procesuală nu prevedea acordul în scris al proprietarului (posesorului) autoturismului pentru efectuarea examinării la fața locului; - organul de urmărire penală și-a asigurat acțiunile sale prin impunerea lui A.Leșan de a da acordul scris la percheziție; - procesul-verbal de cercetare la fața locului nu corespunde prevederilor art.260 Cod de procedură penală, la finele acestuia este mențiunea privind utilizarea camerei video, însă secvența video nu a fost imprimată și adusă la cunoștința participanților; - lucrurile depistate în salonul și portbagajul automobilului, nu au fost ridicate, descrise, împachetate și sigilate; - ordonanțele procurorului din 07.03.2012 și 09.03.2012 de pornire a urmăririi penale sînt lovite de nulitate, și prin urmare atrage și nulitatea tuturor acțiunilor și actelor efectuate în afara cadrului legal, și, prin urmare, instanța, în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală urma să dispună încetarea procesului penal; instanțele au trecut cu vederea că inculpatul s-a aflat în custodia poliției fără a putea să se deplaseze, să comunice cu alte personae, fiind, în așa mod, lipsit ilegal de libertate; în cauză s-au comis abateri de la prevederile art.95 alin.(1), 100 alin.(4), 101 Cod de procedură penală, instanțele urmau să stabilească dacă procesul penal în ansamblu sau inclusiv modul în care mijloacele de probă administrate a fost echitabil.

8. Examinînd argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.4 § 2 din Protocolul 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

Hotărîrile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile stipulate în art.453 Cod de procedură penală.

Conform art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea

cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R.Moldova despre depunerea cererii.

Raportînd argumentele invocate în recurs, descrise la pct.7 al prezentei decizii, privind ilegalitatea hotărîrilor adoptate în cauză, Colegiul penal consideră că aceste motive țin de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei, ceea ce nu constituie un viciu fundamental și, în acest sens, temei de intervenire în procedura precedentă nu se constată.

Mai mult, Colegiul penal constată că argumentele recurentului, în opinia căruia, în cauză au fost încălcate prevederile art.94, 95, 100-101, 118, 251, 260, 271, 279 Cod de procedură penală, au fost anterior invocate în apel și în recursul ordinar, iar instanțele de apel și recurs s-au pronunțat motivat asupra acestora, respingîndu-le ca neîntemeiate, soluție expusă detaliat și argumentat la pct.4.1 și 6 al prezentei decizii, preluată și de instanța de recurs în anulare.

Astfel, instanțele, conducîndu-se de prevederile art.52 alin.(1) pct.1), 271 alin.(5) Cod de procedură penală și art.31 din Legea cu privire la Procuratură, și, reieșind din faptul că A.Leșan a fost pus sub învinuire pe două capete de învinuire, urmărirea penală fiind de competența mai multor organe de urmărire penală, conducerea urmăririi penale a căroră în ambele cazuri ține de competența procurorului în raza sectorului deservit, unde au fost comise infracțiunile, corect au constatat că, în ambele cazuri, competent de a conduce urmărirea penală este procurorul r-nului Ocnița, adică procurorul teritorial.

La fel, corect au concluzionat instanțele că argumentele invocate de partea apărării referitor la ilegalitatea efectuării cercetării la fața locului, întocmirii procesului-verbal al acestei acțiuni procesuale, reținerii lui A.Leșan, luarea acordului în scris de la acesta la efectuarea cercetării automobilului etc., nu pot fi reținute, deoarece acestea nu au fost invocate în cursul efectuării acțiunii și nici la luarea de cunoștință cu materialele cauzei la faza finisării urmăririi penale, nefiind formulate careva obiecții sau demersuri în acest sens, astfel acestea urmează a fi declarate inadmisibile din cauza omisiunii termenului prevăzut de art.230 Cod de procedură penală de epuizare a căilor de atac.

Colegiul penal menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin hotărîrea sa în cauza Bujnița vs Moldova din 16.01.2007, a reiterat că dreptul la un proces echitabil garantat de articolul 6§1 din Convenție enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă (irevocabilă) a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și a unei noi soluționări a cazului.

Prin urmare, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești contestate, Colegiul penal nu constată vreun viciu fundamental sau erori de drept grave ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești deja irevocabile și ar da temei de intervenire în procedura precedentă.

Conform prevederilor art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în alin.(1) al acestui articol sau este declarat repetat, invocîndu-se aceleași motive.

În baza circumstanțelor constatate, Colegiul penal conchide că recursul în anulare înaintat de avocatul P.Zamfir în numele condamnatului A.Leșan urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4), 453 alin.(2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului Leșan Alexei împotriva sentinței Judecătoriei Ocnița din 06 iulie 2012, deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 mai 2013 și Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui Leșan Alexei, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 06 martie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti